

Església parroquial de Sant Pere Sallavinera

Sant Pere Sallavinera

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça Major. Nucli Sant Pere Sallavinera
Alçada: 582

Coordenades:

Latitud: 41.73822
Longitud: 1.57556
UTM Est (X): 381548
UTM Nord (Y): 4621692

Classificació

Número de fitxa 08189 - 1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Contemporani
Segle XI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPAC 6010
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic
Autoria de la fitxa Núria Cabañas
Data de registre de la fitxa: dl., 04/03/2019 - 01:00

Descripció

L'església parroquial de Sant Pere Sallavinera tot i que ha sofert moltes refraccions és conserva encara l'absis d'estil romànic del segle XI. L'edifici s'articula amb una sola de planta rectangular amb un absis a la capçalera amb dues petites capelles a cada lateral. A les dues capelletes situades a la banda de migjorn s'hi obre una finestra respectivament d'arc de mig punt. La coberta és de volta de canó sostinguda per arcs faixons i l'exterior es a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana de migjorn. A la zona del presbiteri en destaca la taula de l'altar formada per un corro estriat de batre com a peu i una pedra de roda de molí com a taulell. El retaule és una pintura mural al fresc, realitzada després de la Guerra Civil, amb el pantocràtor i els quatre evangelis a la part superior i a la part inferior dues escenes de Sant Pere, una rebent les claus i l'altre quan s'enfoca després de la pesca miraculosa. La part central està presidida per una escultura de guix de Sant Pere amb les claus. A l'extrem oest s'hi situa el cor amb un rosetó a la façana de ponent. La porta d'accés es troba situada a migjorn. Està emmarcada per pedres ben escairades amb un arc rebaixat esculpit en baix relleu juntament amb una creu a la part central.

El campanar, adossat a la façana sud, és de planta quadrada amb una finestra d'arc de mig punt a cada lateral. Només conserva la campana a la finestra de ponent que data de l'any 1939.

De l'església romànica es conserva l'absis, amagat per construccions modernes, al centre del qual s'hi obre una petita finestra d'arc de mig punt. A banda i banda de l'absis, posteriorment s'hi van obrir dos portals, un que porta a la sagristia i un altre al campanar mitjançant una escala de cargol de pedra.

Observacions:

L'any 1870 el rector Salat va fer reformes a l'església i va construir el nou cementiri.

L'any 1993 es va eliminar el rellotge de la façana i es va restaurar el campanar.

Història

L'església parroquial de Sant Pere antigament es trobava dins el terme del castell de la Llavinera. Fou concebuda ja des dels seus inicis com església parroquial. Inicialment, depenia del monestir de Sant Benet del Bages, a través del priorat de Santa Maria de Castellfollit de Riubregós. Possiblement va ser a través de la donació que va fer al família Cervera a finals del segle XI al monestir benedictí.

Les primeres notícies documentals daten d'entre els anys 1025-1050 i fan referència a una llistat de parròquies del Bisbat de Vic; entre les quals hi figura la parròquia de la Llavinera.

Entorn a l'església es va formar la sagrera que documenta, primerament, l'existència de sagrers entorn l'any 1072, quan el feudatari del castell, Ot Miró, va donar a la seva esposa Gerberga un alou que tenia a la Llavinera, juntament amb els sagrers que es trobaven a Sant Pere Sallavinera. La sagrera formada per diverses cases es trobava a partir de l'any 1204, any en que Miró d'Aguilar les va deixar al monestir de Sant Benet del Bages. Aquest espai va desaparèixer possiblement a causa de la Pesta Negra.

Bibliografia

AAVV. (1997): Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoia. Volum 7. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Barcelona.

AAVV. (1994): Arquitectura religiosa romànica de la comarca de l'Anoia. Unió Excursionista de Catalunya.

- AAVV. (1981): Catalunya Romànica. El Penedès - L'Anoia. Vol. XIX. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana.
- AAVV. (1981): Itineraris per la comarca de l'Anoia. Els Prats de Rei, Calaf, Sant Pere Sallavinera. Itinerari 2.
- AAVV. (1994): Esglésies romàniques de l'Anoia. Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada i la Veu de l'Anoia. Codorniu Arts Gràfiques.
- GAVÍN, JM. (1988): Inventari d'esglésies. Anoia-Conca de Barberà. Vol. 16. Arxiu Gavín
- Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Sant Pere Sallavinera. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.
- ESTANY I FERRER, JM. (1991): Història de les comarques de Catalunya. Anoia. Volum II. Edicions Selectes. Manresa.

